

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in ostanila (inzerate) vsprejema upravnništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 86.

V Ljubljani, v petek 16. aprila 1897.

Letnik XXV.

Neprijatelj pri delu.

Vsakikrat, kadar pride v Avstriji do kake krize pri vladi ter se zdi, da se treba vladi opreti na krščanske elemente v državi, vselej se za kulisami oglasi loža s svojo mogočno besedo ter prepere vse dobre namere, ki imajo dejansko podlago v faktičnih razmerah naše države.

Židovsko-liberalna klika pride vselej s strašili z Ogerskega, iz vojaških krogov, kaže na trodržavno zvezo, katera se baje v hipu razruši, ako bi židovski liberalci ne imeli več odločevalne besede pri vladi, ter tako preslepi odločujoče kroge, da žive v prepričanju, kakor da je v Avstriji nemogoče vladati brez židovskih liberalcev.

Neovrgljiv dokaz zato nam je glede zadnje vladne in parlamentarne krize članek ogerskega žida Falka, katerega je nedavno objavil v „Pester Lloyd“. — Javna skrivnost je, pravi omenjeni list, da se je mnogo delalo na le od strani čeških fevdalcev in dunajskih klerikalcev, marveč tudi deloma od strani gališkega plemstva, sicer ne brez vednosti, vendar proti volji grofa Badenija za ustanovitev sedaj obstoječe večine v avstrijskem parlamentu. Voditelj avstrijske politike je sicer pariral ta mahljej z demisijo in s cesarskim pismom, ki ga postavlja nad začasne strankarske težave, tedaj tudi nad sedaj vladajočo večino državne zbornice, ter mu zagotavlja popolno prostost akcije. In nazadnje ta list omenja, da je Badeni zopet prišel razgovore z nemško levico ter izraža upanje, da se bo parlamentarna večina v toliko spremenila, da namestu nemških klerikalcev dobe mesto v večini nemški liberalci.

Velikonočni prazniki se torej porabljajo v to, po katerem potu nemškim liberalcem na račun nemških konservativcev omogočiti pristop k večini. Veliko sreče na tem potu, kajti uprav še tega je potreba, da se židovski liberalci popolno obrabijo, da

se mej tem krščanski narodi organizujejo ter potem lahko s tako večino nastopijo v državnem zboru, da niti ogerskim, niti pruskim židovskim liberalcem ne bo mogoče za kulisami barantati na stroške blagostanja avstrijskih narodov.

Vrnite se k praktičnemu krščanstvu, ta parola slovečega cerkvenega govornika P. Abelna velja v prvi vrsti vsem pravim prijateljem avstrijskih narodov, ako hoče državi in njenim narodom res dobro. Kajti jasno je, da tudi sedaj, kakor že od nekdaj hoče loža razrušiti Avstrijo z umetno borbo naroda proti narodu.

Listi namreč poročajo o divji gonji, katero so pričeli nemški nacionalci zaradi jezikovne naredbe za Češko. Vsako nemško in nemčurško vas v državi hočejo razburiti, da jim sledi v njih divjanju in celo preko mej v pruskih Draždanih nameravajo napraviti avstrijski nemški nacionalci shod, na katerem bodo protestovali proti tej naredbi. Vidi se, kako točno se vse dela po naredbi lože z umetnim netenjem narodnih borb v naši državi.

Poleg tega pa se seveda najhujša sila liberalnih napadov vlija na tako zvane klerikalce. In značilno je, da je zopet po načelu lože ta gonja proti krščanstvu mejnarodna. V tej borbi si namreč bratski podajajo roke liberalci nemški, češki, poljski, laški kakor slovenski ter krščanstvo slikajo z groznimi barvami kot najhujšo pretečo nevarnost za našo državo.

Neprijatelj krščanstva, torej sovražnik zboljšanja državnih razmer v Avstriji, katere je mogoče vrediti le na temelju krščanske pravičnosti, je marljivo pri delu, gotovo najtehtnejši opomin, da pozitivno misleči kristjani podvoje svoje sile v borbi proti židovskemu liberalizmu, ki ga vodi framasonska loža, da rešijo avstrijske narode in državo najhujšega razdejavanja.

Politični pregled.

V Ljubljani, 16. aprila.

Nemški liberalci in socijalni demokratje, ki so navidezno popolno ločeni in se celo v svojih glasilih včasih malo sporekó, so v prvih sejah poslanske zbornice pokazali, da so najboljši prijatelji, kadar velja, boriti se proti krščanstvu in slovanstvu. To pohvalno priznavajo židovsko-liberalni listi sami in „Mähr. Tagblatt“ z dne 13. t. m. piše mej drugim nastopno: Pokazalo se je, da socijalisti ne tvorijo skupine izvanrednih sanjačev, ki bi se ogrevali samo za nedosegljive ideale, marveč pokazali so, da so mogočno prodirajoč element, ki s svojim svežim duhom drvi seboj parlament in s praktičnim vspehom zastopa slobodno idejo. V nasprotju z marsikaterim pesimistom smo že davno napovedovali ta preobrat in ob jednem zblizanje vseh slobodomiselnih s socijalisti in torej danes z zadoščenjem naglašamo, da je malo dni avstrijskega parlamenta zadostovalo, da se je lahko opazilo zblizanje raznovrstnih strank po načelih. V vseh zadevah smo sedaj videli, da so socijalisti bili popolno jedini z nemškimi liberalci. Ta resnica se to pokazala kot naravna prikazen vselej, ko se bo šlo za rešitev stvarnejih vprašanj na polju „napredka in slobode“! — Več ne potrebujemo! „Mračnjaštvo“ in slovanstvo ima v teh dveh strankah najbolj zagrizene nasprotnike, kateri pa, upamo, s svojo besnostjo ne bodo veliko več dosegli, kakor poprej, ko so jim bila še zaprta vrata poslanske zbornice.

Politično gibanje na Hrvaškem je sedaj tako rekoč popolno zadušeno, kajti ne samo zakonito ustanovljena politična društva, marveč tudi vse politične klube, odseke itd. je zadela trda roka bana Hedervaryja. S tem je zadel zelo hud udarec pred vsem one hrvatske rodoljube, ki še imajo resno

LISTEK.

Povest o hrastu.

(Spisal Angelar Z.—n.)

(Dalje.)

II.

Dasi sta oba pretila, da ogled „vzdigneta“, vendar ni tega ni jeden, ni drugi storil. Sicer se ne ve za gotovo, zakaj nista inženirja poklicala, pa verjetni viri trdijo, da Kožuhar ni imel prav mirne vesti, Rekar pa denarja ne, da bi stroške plačal. Toliko pravijo viri.

V Osojniku se ljudje ne brigajo za svetovne dogodke, ne za težnje in potrebe sedanjega časa; zato jih pa tembolj zanimajo domači dogodki. Ker ni bilo ob istem času nič važnejših novic, zanimati so se jeli ljudje za dolski hrast in za prepir, ki ga je povzročil.

Večina je bila na strani Kožuharjevi, da bi vedeli, čegav je hrast. Viri nam tudi to uganko razrešijo. Čujmo jih! Ti reko, da so bili sosedje Kožuharju po večjem dolžni: ta več, oni manj. To nam stvar razjasni. Rekar je bil pa revež, in reveži nimajo prijateljev.

Le stari Tabrski Pavle, katerega so že zanesli

med grobove k cerkvi sv. Avgušтина, trdil je, da spada dolski hrast k Rekarjevemu posestvu. Temu najlaže verjamemo, ker je najbolje vedel za mejo, in ker je mož lahko resnico govoril: on ni bil nič dolžan Kožuharju. — Dnevi so se pa vrstili mirno brez ozira na razna mnjenja osojniških vaščanov. — Vendar ne smemo jednega dogodka prezreti, ki se je vršil v prvih dnevih po onem nesrečonosnem prepiru na kvaterno nedeljo. Sicer se lahko bojimo zamere pri čitatelju, ker vsake malenkosti omenjamo, vendar upamo oproščenja, da natanko zapišemo vse dogodke, ki se tičejo hrasta, v kolikor jih hranijo viri: namreč ljudsko pripovedovanje. Zgodilo se je pa v tistih dneh to-le.

Kmalu potem pride Kožuhar s svojim sinom s sekiro in žago, da bi hrast posekal. Hrastu je bilo takrat gotovo tesno pri sreč: tako mlad, ko se je komaj v poštenega korenjaka razrasel, pa bi moral zapustiti ta veseli svet. Saj veste, smrti se vsakdo brani.

Kožuharjevo namero je videl tudi Rekar, in hajdi k Dolu. Zopet sta se trdo spoprijela. To je toliko koristilo, da je odjenjal Kožuhar, da bi hrast posekal, a oklestiti ga je vendar hotel. Tega mu Rekar ni smel braniti, ker je po neki postavi — ne vem ravno, katera je — dovoljeno obsekati one veje, ki se raztezajo na tujo last.

Kožuhar je sicer obsekal vse veje krog in krog. Rekar mu tega ni branil, ker se je nerad prepiral. Da je le toliko dosegel, da je hrast še ostal. Pozneje, mislil si je, bo že Kožuhar spoznal, da je hrast tuja last.

Tako je zgubil dolski hrast tisti dan svoj kras: senčne veje. Gol je strmел odslej proti nebu, in sram ga je bilo. Gotovo se je bridko pokesal, da je začel pri meji rasti. Pa bilo je sedaj kesanje prepozno.

Kožuhar in sin pa sta pobrala veje na mal vožiček in odšla.

Končala se je za jeden pot nesrečna pravda in prepir za hrast.

Hrast je sicer še ostal, a zgubil je vse veje. Golo deblo, z malim vršičkom, je štrlelo in strmelo v prijazni svet.

Oj, nesrečni hrast!

III.

Minulo je za tem nekaj let. Ljudje se niso več zmenili za dolski hrast. Pa to ni čuda. Saj so prisli bolj važni dogodki na dnevni red, ki so zanimali osojniške prebivalce. Suša, moča, v okolici huda ura in druge novice so pretresale osojniška srca.

Tudi Kožuhar in Rekar sta se zopet spoprijateljila. Kmetska jeza navadno ni dolgotrajna. Ta

voljo, z vso silo braniti hrvatsko zemljo pred mažaronsko povodnjo, kajti ravno ti so se v poslednjem času mnogo prizadevali, karkoli je bilo v njihovi moči, da organizirajo hrvatsko ljudstvo, je poučujo in bodre k vztrajnemu delu. Vse to trudapolno delo je sedaj malone uničeno in ljudstvo bode morale zopet neorganizovano tavati v politični nezrelosti ter hoté ali nehoté zreti, kako mu židovski Mažar izpodkopava tla pod nogami. Ta udarec je pa še tem huji, ker se je pripetil ravno pred volitvami za hrvatski deželni zbor. Koliko uspešneje bi bilo delovanje ljudskih voditeljev, ako bi ne bila razbita vsa organizacija, ki se je v nekaterih krajih že dokaj lepo razvitala. Škoda torej, ki jo je vlada namenoma provzročila, je mnogo občutnejša, nego pa korist, ki se bo pokazala vsled razpuščenja socijalistične organizacije.

Pruski društveni zakon. Že težko zaželeni načrt novega društvenega zakona je sedaj dogotovljen in se v najkrajšem času predloži pruskemu državnemu zboru. O načrtu samem ne vedo listi poročati še nič pozitivnega, zatrjuje se pa, da bo novi zakon dobro orožje zoper revolucionarno gibanje. V načrtu se baje nahajajo določbe, ki so naravnost naperjene proti socijalističnemu gibanju. Liberalnim in socijalističnim listom seveda to ni po volji in skušajo vse tako zaviti, kakor da je tak načrt na Pruskem sploh nemogoč. Svoje trditve opirajo na dejstvo, da je državni kancler do sedaj vedno ugovarjal takim zakonom, tega pa ne pomislijo, da je cesar Viljem že opetovano pokazal svoje sovraštvo nasproti socijalni demokraciji. Konečno ne morejo umeti ti listi nadaljnjega določila v načrtu, da se mladoletniki ne smejo udeleževati političnih zborovanj, češ da je po pruski ustavi dovoljeno vsakemu državljanu udeležiti se zborovanja. — Ta načrt je torej očitno naperjen proti vsem ekstremnim strankam, toda zaželjenega vspeha jim ne bo donesel. Največ bo škodil novi zakon brez dvoma že sedaj nečuveno zatiranim Poljakom, ki se niti ganiti ne bodo smeli.

Dogodki na vzhodu. Kakor smo že na kratko omenili, sešel se je predvčeranjim grški parlament ter na priporočilo ministerskega predsednika Delyannisa dovolil 25 milijonov drahem kredita za ministerstvu za vojno in mornarico. Ministerski predsednik je v kratkih potezih pojasnil zgodovino krečanskega vprašanja. Povedal je namreč, da se vele-vlasti boje za Turčijo in vsled tega nasprotujejo postopanju Grške. Delyannis naglašja dalje pravico Krečanov, da smejo sami odločevati o svoji osodi; vendar pa se nadja vlada, da se v tem oziru doseže jedinstvo. Korake, ki jih je storila Grška na meji, je provzročil mejaš sam, ker je jel prvi pošiljati vojne oddelke na mejo. Pomanjkljivosti v grški armadi, katerim se v naglici ni bilo mogoče izogniti, se bodo odpravile v najkrajšem času. V ime opozicije je predlagal posl. Balli, naj zbornica v sedanjih razmerah ne pričinja razprave o budgetu. Temu predlogu je pritrdil tudi ministerski predsednik in obljubil predložiti trimesečni provizorij. — Turkom

potrebuje to, drugi kaj drugega, in nikjer se bolj ne kaže, kakor v kmetiskem življenju, kako potrebno je združeno življenje.

Hrast je pa nekaj časa gol sameval, na spomlad se je pa obrastel. A prejšnje živahnosti, prejšnje lepote ni bilo več. V vrhu se je še nekoliko razrasel, v ostalem je pa ostal pust in na oči neprijazen. Ježic in želoda ni imel poslej nikoli več, k večjemu še kaka šiška se je na njem dobila, ki je pa za kmetiške potrebe brez pomena.

Pozabljen je sameval in zdelo se je, da se cel svet ne meni več zanj.

Med Kožuharjem in Rekarjem ni prišla več govorica na okleščeni hrast. Človek bi mislil, da je prepira konec, pa motil bi se. Kakor vlada navadno v naravi pred nevihto grobna tišina, tako je bilo tudi med sosedoma vse mirno, a pripravljalo se je na odločilni boj, ki bi imel odločiti, čegav bo končno hrast.

Kožuhar je molčal, a v srcu je pa vedno še hrast za svojega štel. Večkrat je mislil in mislil, kako bi jo izpeljal, da bi hrast dobil. Posrečilo se mu je. Poslušajte, kako!

Bilo je kakih štirinajst dni po sv. Jakobu, ko je v Črnomlju živahen semenj. Tje je šel tudi Rekar kupit volov, dasi je pot dolga. To je vedel Kožuhar in tudi to, da ga ne bo tri dni domov.

prijazni listi zelo zamerijo grški vladi, da si „drzne zvaliti vso krivdo na turško vlado“, in se norčujejo iz tako male svote dovoljenega posojila, češ s tem denarjem (sedem milijonov gold.) bodo oskrbeli vojno komaj s prvimi potrebščinami. Poleg tega se sedaj z nova potrjuje vest, da je ministerstvo vložilo ostavko, katero je pa kralj Jurij odklonil z besedami: „Notranja vprašanja se ne rešujejo v inozemlju“. Sedaj pa se pričakuje, da bo ostavka v kratkem vsprejeta in bode novo ministerstvo popravilo, kar je zakrivilo sedanje. Najpreje bode baje potrla pogum Grkov turška vlada s tem, da ne bo hotela pričeti vojske, akoravno bodo vstali nadlegovali turške vojake. Kako sodijo Grki o tej turški „velikodušnosti“, ni jasno dosedaj, pač pa bo pokazala bodočnost.

Cerkveni letopis.

Cerkve ne moremo zidati, ker smo — v Istri.

Podgrad, v Istri, meseca aprila.

Grozni in neznosni odnosi v Istri znani so vsaj deloma čitateljem „Slovenca“. Ti nas tarejo in ovirajo povsod — še celo v cerkvi. V Podgradu si vsled grdega in strastnega hujskanja in nasprotovanja merodajnih oblastnih niti toliko potrebne cerkve zidati ne moremo.

Podgrad, glavni kraj skalovite Čičarije, sedež okrajnih oblastnih, je tako rekoč brez cerkve! Stiri-deset let je od tega, ko se je vsled nujne potrebe odločilo zidati cerkev in se pripravil neki načrt, a cerkve še ni, ker ni denarja, a revščina je pa velika. Stara in slaba kapela, katera je tako majhna, da mora narod pred vratmi ostajati, nikakor ne zadostuje. Zbiral se je denar in nalagal v hranilnici, a še sedaj ni potrebne glavnice in je ne bode tako brzo, ako ne vdobimo izdatne pomoči.

Marsikoga bode zanimalo čitati nekoliko o tem. Leta 1876 pokazala se je velika nevarnost, da se stara kapela podere. Vlada jo je zaprla in silila na s, da zidamo novo cerkev. Ni bilo mogoče. Narod v skrajni bedi ni mogel zložiti naenkrat toliko denarja, a pomoči ni dobil od nikoder. Popravili smo staro kapelo za silo in z veliko težavo. Zgubili smo pa koj potem svojega duhovnika in ostali celih, dolgih 17 let brez njega. Vse prošnje bile so brez uspeha. Odgovor bil je vedno isti: zidajte cerkev! Ali kako? Kamenja je dovolj, da, ali potrebnega denarja ni, in ga ni kje nabrati.

Na predlog županov sprejelo je občinsko zastopstvo v proračun za leto 1892 svoto 10.000 gl. za zidanje nove cerkve. Vedelo se je, da je ta svota mnogo prenizka, a hotelo se je sploh pričeti reševati to stvar in pridobiti po tako dolgem prestanku duhovnika v Podgrad. In — prosimo pazljivosti — deželni odbor in vlada potrdila sta proračun! Ker se vsled revščine z delom ni moglo pričeti, prenesla se je gornja svota 10.000 gl. v proračune za leta 1893 in 1894. In deželni odbor in vlada sta potrdila tudi ta proračuna.

Ker ni bilo od nikoder druge pomoči, se cerkev še ni mogla zidati, doseglo pa se je, da se je na

Tedaj vzame sekiro, zago in drugo potrebno orodje in odide s svojimi sinovi k Dolu. Ljudje so vedeli, kaj Kožuhar namerava, zato jih je gnala radovednost tja. Da je bila množica večja, nabralo se je brez potrebe tudi precej esojniških otrok.

Toda sedaj je prišel pravi križ. Kakor sem že omenil, stoji hrast v bregu Dola: spodnja stran je Rekarjeva, zgornja pa Kožuharjeva. Kakor bi hrast sekal, pal bi gotovo na Rekarjevo stran. To je Kožuharja skrbelo. Pa znal si je stari lisjak pomagati. Tako-le. Kožuharjev sin je vzel dolgo vrv, splezal na hrast in v vrhu privezal vrv; sedaj bodo vlekli vrv na njegovo stran.

Rekarica ni tega mirno gledala. Hotela je ubraniti, pa zaman. Zato je pa tembolj jezik rabila, meneč, da bo s tem odvrnila njej škodljivo početje. Njeno vpitje je privabilo še ostale vaščane. Vsa vas se je zbrala pri Dolu. In sekira je zapela.

Votlo so odmevali njeni udarci in iveri so daleč odletavale od debla. Ljudje so molčali in si niso upali skoraj govoriti. Vsi so nestrpno pričakovali, kaj bo iz tega. Pa Rekarica je bila na zunanje mirna, znotraj jo je pa silno jeza lomila, da bi ne vem kaj dala, ko bi mogla to podiranje hrasta preprečiti. Kožuhar pa je nekoliko obsekal, potem pa zažagal.

(Konec sledi.)

mnoge prošnje vlada vdala v toliko, da je privolila v novo sistemizovanje kapelanske službe (ekspoziture) v Podgradu. V dotičnem odloku pa je kategorično zahtevala, da mora kapelan v družbi s županstvom z vso odločnostjo delati na to, da se čim prej zida nova cerkev. Po 17. letih torej dobil je leta 1894 Podgrad zopet svojega duhovnika. Začelo se je resno misliti na zidanje cerkve. V ta namen nakupilo in pogasilo se je potrebno apno ter preskrbelo stavbišče. Zadnje darovala je častitljiva gospa Marija Božič-Privrel, katera ima še edino željo, da vidi novo cerkev na svojem zemljišču še prej nego gre k večnemu počitku.

Ali — prihrumela je grozna burja nad Podgrad. Dobri in pošteni naš narod nakopal si je jezo mogoteav, ker ni hotel poljubiti one roke, katera mu trga iz prs edino tolažbo sv. vere in mile slovenske besede. Prvi udarec bil je razpust poštenega občinskega zastopstva. V sporazumljenju z deželnim odborom imenovala je vlada občinsko upraviteljstvo. To upraviteljstvo sprejelo je sicer v proračun za leto 1895 ono svoto za zidanje cerkve in deželni odbor in vlada potrdila sta zopet ta proračun. Ali najglavnejše sredstvo za divje hujskanje proti bivšemu občinskemu zastopstvu bila je — nova cerkev v Podgradu! Upraviteljstvo občine je kar na kratko sklenilo, da se ima pri sodišču vložiti tožba proti bivšemu županu zaradi nakupljenega apna.

Ne bomo z nova popisovali junaške in dolgotrajne borbe poštenih naših občanarjev in nesramnosti od Italijanov podkupljenih agitatorjev. Le toliko omenjamo, da so begali osiromašeni in obožani narod največ s tem, da jih bo nova cerkev v Podgradu spravila na beraško palico. In taka hujskanja čula so se še celó v e. kr. uradih od ljudi, kateri so v višjih cesarskih službah. Prava slika framasonskega upliva na Primorskem. Navzlic temu, da ste bili vasi Račice in Sobonje, spadajoči v Podgradsko duhovnijo, zaradi nove cerkve najbolj nahujskani in da ni bilo posebno iz Račic pričakovati niti enega glasu za pošteno narodno stranko, zmagali smo sijajno pri občinskih volitvah in vrgli ob tla občinsko upraviteljstvo in njega nesramne agitatorje.

Novo občinsko zastopstvo s prejšnjim županom na čelu pa je navzlic temu, da je v Sobonjah in Račicah še vedno vrelo zaradi drznega hujskanja proti zidanju nove cerkve, stavilo ono svoto zopet v proračun za leto 1896 in ob enem volilo stavbeni odbor, kateremu se je naložilo, da stvar z vso resnostjo razpravlja in izvrši. Proti postavki v proračunu za zidanje nove cerkve pritožili so se najodličnejši pristaši bivšega upraviteljstva na deželni odbor z razlogom, da je cerkev v Podgradu sploh nepotrebna in da naj se denar drugam porabi. —

Po večmesečnem zategovanju ovrget je deželni odbort proračun in zahteval izbrisanje one svote za zidanje cerkve v Podgradu — oni deželni odbor, ki jo je že štiri leta zaporedoma odobril! Pritožbana e. kr. namestništvo, katero je že 20 let sililo občinok zidanju, bila je brez uspeha in občinskemu zastopstvu ni preostajalo drugega, nego izbrisati jo, da si reši proračun in obvaruje občino velike škode. Tako oskrbljeni proračun bil je potrjen stoprav avgusta meseca, in ker občina v tem času ni smela pobirati doklade na užitnino, imela je na ta način v letu 1896 škode blizu 2000 gl.!

Naravno in umljivo je, da pri takih razmerah tudi za leto 1897 ni več prišla svota za zidanje cerkve v proračun, ker bi bila občina, da jo je vanj postavila, zopet z velikansko zgubo kaznovana, ali, kakor uradno pravijo, „massreglovana“.

Iz vsega tega se isterske razmere kaj jasno kažejo. Narodu se oblastno ukazuje, ne glede na njegovo revščino: stori več, kakor moreš, zidaj si cerkev, potem dobiš duhovnika. In ko hoče narod zadostiti tej zahtevi, ko do skrajnosti napne svoje sile, pahnejo ga nazaj v še večji prepad — tedaj zaprečijo to s surovo silo, samo da obupa, da zgubi vero v Boga in v svojo boljšo bodočnost.

Ali smemo pri takih razmerah držati križem roke in opustiti misel na cerkev v Podgradu?

Stavbeni odbor, svest si svoje težke naloge, začne svoje delovanje zdaj ob velikonočnih praznikih.

Ali z uspehom? Da! Kajti na svoji strani ima božjo pomoč in dobro voljo vseh Slovencev!

Dnevne novice.

V Ljubljani, 16. aprila.

(Velikonočne procesije) se vrše jutri po nastopnem redu: Ob 3. uri popoldne pri Uršulinkah, ob 1/2. uri v stolnici, ob 5. uri v Trnovem in pri sv. Petru, ob 6. uri pri sv. Jakobu in oo. frančiškanih, v nedeljo jutraj pa ob 4. uri v cerkvi Jezusovega srca. —

(Zaobljubljena procesija.) V smislu obljube, storjene dne 12. maja leta 1895, pojde veliko nedeljo popoldne ob 3. uri zaobljubljena procesija ljubljanskega mesta s presvetim Rešnjim Telesom iz stolnice k nunski cerkvi na Kongresni trg. Procesije drugih fará naj prihajajo po navadnih potih, kakor prošnji teden, in sicer naj se vredé tako, da bo trovska pri stolnici ob dveh, šempeterska ob 1/4 na tri, frančiškanska ob 1/2, treh, šentjakobska ob 3/4 na tri in ob treh gre stolna (šenklavska) po navadni poti, kakor prošnji teden, proti nunski cerkvi. Vsaka procesija naj ima svoje reditelje, ki naj pazijo zlasti na to, da se bodo procesije druga za drugo vrstile brez presledka ter da se tudi med potjo ne bodo pretrgovale. Da se odhod predolgo ne zavleče, gredó naj po štirje in štirje skupaj. — Pri nunski cerkvi se bodo pele litanije Matere Božje, potem molitve za odvrnenje potresa in blagoslov z Najsvetejšim. Po danem blagoslovu naj gre vsaka procesija po najbližjem potu nazaj v domačo farno cerkev, kjer bo k sklepu še jedenkrat blagoslov s presvetim Rešnjim Telesom. Ako bi bilo vreme neugodno, da bi morala procesija izostati, izpostavi naj se v smislu obljube presveto Rešnje Telo ter naj se ravna sploh tako, kakor je zaukazano v pastirskem listu z dne 5. maja l. 1895.

(Proslavljanje 1. majnika v „Narodnem domu“.) Kakor čujemo, bodo res socijalni demokratje proslavljali 1. majnik v „Narodnem domu“. — Tam torej, kjer pri otvoritvi „Narodnega doma“ naš pošteni priprost narod ni imel vstopa, tam se bo šopirila rudeča internacionala. S tem se pač vzorno spolnuje namen „Narodnega doma“!

(† Valentin Pečnik.) Veliko sredo popoldne je gospod dekan kamniški ob azistenci devet drugih gospodov duhovnikov pokopal gospoda Valentina Pečnika v Spitališču. V cerkvenem nagovoru je poudarjal njegovo ponižnost, prijaznost, potrpežljivost. V Spitališču je preživel samo dobrih osem mesecev. Z Vranje Peči, kjer je prejš služboval, je prišlo do sto župljanov k pogrebu. — Omeniti vredno je, da je pred 18 leti prav isti dan, to je veliko sredo, bil pokopan tudi njegov sprednik na Vranji Peči, gospod Janez Parapat, ki je, preselivši se v Zagradec, ondi živel samo še 14 dni. Zadnji čas bolezní je gospodu Pečniku na strani stal ter ga s sosednimi gg. duhovniki nadomestoval g. Kumer, vpokojeni župnik, kar je bilo pokojniku v veliko tolažbo. R. I. P.

(III. izkaz darov za pogorelce v Koritnem pri Bledu.) Darovali so župljani s Srednjevasi pri Bohinju 25 gl. 50 kr., v Boh. Bistrici 7 gl., v Begunjah (v drugič) 5 gl. 45 kr., duhovnjani v Dražgošah (v drugo) 3 gl., prof. A. Zupančič 10 gl. — Bog vsem blagim dobrotnikom obilo povračuj.

(Utopljenec.) Iz Smlednika: Pred kratkim smo poročali o veliki nesreči, ki se je zgodila na Savi mej Mavčičami in Mošami dvema mladeničema, ko sta se hotela preko Save prepeljati ter se je njima čoln čez slap zvrnil ter sta oba zginila v valovih. Skozi 14 dni ni bilo o utopljenecih ne duha ne sluha. Predvčerajšnjim, v sredo, pa so zagledali v Dragočajni na Jureževem jezu truplo Jurija Juvana, mlinarjevega hlapca, doma z Brega, kojega so pokopali v Smledniku. Druzega je najbrže Sava nesla dalje čez medvodski jez. — V petek dne 9. aprila je utonilo krčmarju na Jeperci pri veliki cesti 1 1/2 letno dekletce v pedenj globoki gnojnici; dan pozneje, 10. aprila, so pa videli na Podreči ljudje, ko je savsko valovje tiralo sabo utonjeno dekletce, kaka 3 do 4 leta staro. Tako neprevidnost vedno svoje žrtve tirja.

* * *

(Novice s Štajerskega.) Koncem tega meseca se vrše volitve v celjski mestni zastop. Nemški nacionalci se pridno pripravljajo zanje. Imeli so volilni shod, na katerem so postavljali kandidate. Zaradi oseb kandidatov so bili sicer nekaj navskriž, vendar so bili vsi jedini v sovraštvu do Slovencev.

Jeden kandidat je celo odpustjanja prosil volilce, ker je kot mestni zastopnik glasoval za to, da se dovoli gostilna slovenski čitalnici v „Narodnem domu“. Nekateri ultranacionalci mu niti zato niso hoteli dati absoluturije. Celjski nemški „verein“ je seveda tudi povzdignil svoj glas proti jezikovni naredbi za Češko. Sedaj, ko se je ta „verein“ oglasil, Badeni gotovo takoj umakne to ministersko naredbo! — Poštni urad so zopet otvorili v Jurkloštru, ki ima zvezo s pošto na Laškem. — Na Ponikvi bo velikonočni ponedeljek popoldne v župnišču občni zbor novega „kmetijskega bralnega društva“. — Isti dan ob devetih dopoldne bo poročal državni poslanec gospod J. Žičkar v Vitanju v bralnem društvu o zadnjih dogodkih v državnem zboru. — Starčki pri umivanju nog v Mariboru so stari skupaj 984 let, najstarejši jih ima 95. Slovenska posojilnica v Mariboru je sklenila, v Nagyjevih ulicah postaviti „Narodni dom“. Stavbišče v ta namen je kupila že pred več leti. — Dirkališko društvo ljutomersko bo zborovalo na velikonočni ponedeljek ob devetih dopoldne v pivarni Vavpotičevi v Ljutomermu.

(Dunajskim Slovanom) se zopet bliža prilika, katera združuje celo tukajšno slovansko kolonijo: bliža se drugi letošnji redni koncert „Slovanskega pevskega društva“, kateri bo v veliki dvorani „Musiķvereina“ pričetkom maja. Zagotovljeno je sodelovanje odličnih dunajskih umetnikov pevcev in pevk. Pela se bodo dela Dvořaka („Stabat mater“) Zelenškega, Moninszka, Mokranjaca, Brahmsa in jugoslovanske pesmi. Naj se dunajski Slovani mnogoštevilno zberó na torišču, kjer je lani „Glasbena Matica“ vila lovorike slovanski pesmi. Natančen program pozneje. Gg. dijaki so prošeni, po moči sodelovati.

(Za delavsko organizacijo.) Krščanski volilci pete skupine na Solnograškem so izvolili železniškega konduktarja Tuselna za državnega poslanca. Ta je bil do svoje izvolitve v službi; pozna torej dobro razmere svojega posla, težave svojih tovarišev in zato je najbolj pripraven, da pametno in uspešno zastopa koristi svojih stanovskih sobratov. Poslanec Tusel namerava osnovati zvezo krščanskih železničarjev nasproti socijalno-demokratski zvezi, ki je že dolgo obstala, katere voditelji pa niso ničesar storili za železničarje, marveč so le pobirali in povživali visoke doneske, katere so morali posamezni člani vplačevati v blagajno. Upamo, da kakor po drugih deželah, se tudi pri nas osnuje proti socijalnodemokratskemu društvu, kojega kričači in voditelji nimajo v dejanji prav nobenega srca za delavce, zveza krščanskih železničarjev in drugih strokovnih društev, da se delavci zberejo v krščanski organizaciji ter složno nastopijo borbo za svoje pravice.

(Jezikovne razmere na Finskem.) Zadnja številka dunajskega lista „Die Zeit“ je priobčila jako zanimivo razpravo o jezikovnih razmerah na Finskem, in sicer izpod peresa znanega stenojaka, našega rojaka dr. Murka. Razprava je zlasti radi tega tolikega interesa, ker nam kaže, da so Finci že pred leti dosegli tiste jezikovne pravice, katere so se avstrijskim Čehom še le sedaj po znani jezikovni naredbi deloma odmerile. Po zadnjem ljudskem štetju l. 1890 je bilo v finski pokrajini poleg 322.000 Švedov še 2.048.500 prebivalcev finske narodnosti. Dasi v znatni manjšini smatrali so Švedi deželo vedno do našega stoletja izključno za svojo posest, kakor n. pr. naši Nemci Moravsko. Toda ko je prišla Finska pod rusko gospodstvo, so se razmere izpremenile na korist domačemu prebivalstvu. Nova vlada je takoj pokazala svojo naklonjenost napram preziranemu finskemu jeziku, in finski narod se je začel dvigati in finsko slovstvo se je zlasti po letu 1860 kaj bujno razcvetalo. A treba je bilo definitivno rešiti jezikovno vprašanje in prvi poskus je storila vlada l. 1863 z naredbo, po kateri naj bodo vsi uradi zavezani s finskim ljudstvom v materinem jeziku uradovati in tudi pismene vloge v istem jeziku reševati. In to je veljalo za vse urade finske dežele in vsi uradniki so morali biti večči obeh deželnih jezikov. To seveda ni bilo po volji švedski birokraciji, katera po večini finski znala ni. Prav zaradi tega je tudi našim Nemcem zadnja jezikovna naredba toliko trn v očeh, ker se bodo morali učiti češčine. Zanimiv je nadalje razvoj finskega narodnega šolstva in g. dr. Murko navaja v svojem spisu celo vrsto podatkov, iz katerih je možno uvideti, v razmeri kako kratkem času je zadobil finski jezik tudi v šoli popolno enakopravnost. Še pred l. 1840

se je poučeval finski jezik le v normalkah, in še le iz leta 1841 datira prva naredba, da naj se tudi v srednjih šolah poučuje domači jezik. Prvi korak je bil storjen, in sedaj je finsko šolstvo neverjetno hitro napredovalo. Že l. 1857 se odpre gimnazija s finskim učnim jezikom, in za devet let so dijaki že lahko polagali izpit za na vseučilišče v finskem jeziku. A ker je bil učni red na teh srednjih šolah še jako pomanjkljiv in so se zanemarjale zlasti realije, začeli so zasebniki ustanavljati modernim zahtevam odgovarjajoče liceje s finščino kot učnim jezikom. Ruska vlada je te težnje finskega naroda pospeševala in zadnja leta se že celo na vseučilišču predava v finskem jeziku. „In vse to se je vršilo“, kakor pripaža praška „Politik“, „pod rusko knuto!“ Nemci na Češkem pa naj si tako po nepotrebnem ne razburjajo živcev, ako zahtevajo Čehi ono pravico, katero je Fincem ruska vlada že pred leti podelila.

Društva.

(„Obrtno in trgovsko društvo“.) Veliko trgovcev in odjemnikov na deželi je že odpovedalo sleherni zvezo z raznimi laškimi trgovci v Gorici. Že to je mnoge Lahone prestrašilo; toda tolažijo se, češ: ščavi so ovce, jutri že pozabije na današnjo jezico. In zares se nadejajo naši laški protivniki, da ostanejo brez posledic vsi škandali, katere so počenjali proti nam. Nadejajo se, da naši rojaki na deželi bodo še dalje nosili svoje novce goriškim Lahonom, da bodo le-ti toliko ložje psovali, zmerjali, pljuvali, napadali, žalili Slovence v goriškem mestu. Toda zdaj so se varali, piše „Soča“, in čas je, da so se varali! Doslej je le majhen del Slovencev na deželi odpovedal Lahonom vsako zvezo, toda v teku pol leta bo pretrgana sleherni zveza med Slovenci in našimi zagrizenimi nasprotniki. To se zgodi, ker se mora zgoditi, ako Slovenci nočemo biti pred celim svetom v posmeh. In da se to tudi res zgodi, nam je porok vesela novica, katero moremo danes naznaniti. Snuje se namreč „Obrtno in trgovsko društvo“ za celo deželo, a sedež mu bo v Gorici. Društvo bo imelo svojo posojilnico po načinu laške „kooperative“. Ker je nad 1000 slov. obrtnikov in trgovcev v deželi, a bodo vsi udje novega društva, tedaj bo tudi posojilnica razpolagala takoj z dovoljnimi svotami denarja. S tem denarjem se bodo dajala posojila obrtnikom in trgovcem, ki se hočejo bodisi šele ustanoviti, ki se hočejo rešiti iz laških rok ali da hočejo svojo obrt razširiti. To bo torej silno važen delokrog novega društva. Ali še važnejši bo drugi del društvenega delovanja. Tu bodo morali biti združeni vsi slovenski obrtniki in trgovci. Prva in glavna dolžnost vseh članov pa bo, da se bodo med sebojno podpirali. Osrednji odbor bo moral torej sestaviti popolen imenik članov in razdeliti jih po raznih strokah. Ako ne bo dovolj trgovcev ali obrtnikov jedne ali druge stroke, bo naloga vodstva, da jih preskrbi. V Gorici imamo Slovenci n. pr. povsem dovolj čevljarjev, krojačev, zidarjev, mizarjev, kovačev, gostilničarjev, trgovcev z jestvinami, tobakarjev, pekov, zalog piva, vina, moke, soli, žita itd. Vsi člani v celi deželi se bodo morali posluževati pri njih! Ko se leto izvrši, bodo nasprotniki že debelo gledali; videli bodo, da Slovenci nismo več ovce, tudi ne več potrpežljivi osli, ki se pustimo pobijati, marveč resni in odločni možje, ki vemo, kaj hočemo. Pogrešamo le še velike zaloge kolonialnega blaga, večje prodajalnice z železjem, mirolilnice ali drogerije, brivcev in še par malih obrtnikov. Novega društva naloga bo, da nam te preskrbi na jeden ali drugi način. Ali prva in glavna naša naloga bodi, da se najprej združimo v tako društvo; potem nam bodo narodni trgovci in obrtniki rasli sami, kakor gobe po dežju, kajti videli bodo, da se jim ni bati za prihodnost. — Mi smo trdno uverjeni, da v nekaj tednih bo novo društvo že delovalo, na kar opozarjamo vse rodoljube na deželi. V nekaterih krajih so se že osnovali agitacijski odbori, ki skrbijo za kontrolo, kje kupuje ta ali oni svoje blago. To je prav, le tako naprej! — Prosimo pa, naj bi se oglasili rodoljubi iz cele dežele, ki hoté iti na roko novemu društvu v Gorici; društvo bo potrebovalo zanesljivih, delavnih, razumnih poverjenikov po vsej deželi. V kratkem bomo mogli že kaj več poročati o novem društvu, kajti odbor 18 gospodov izdeluje že pravila in zbira potrebno gradivo za razumen in premišljen začetek tako važnega delovanja. Ali tudi to, kar smo povedali, razveseli naše rojake na deželi, ki že povprašujejo, ali ne uprizorimo nič uspešnega delovanja proti lahonski šopirnosti in zagrizenosti? — Rodoljubi ostanite vedno jednaki — in prihodnost bo naša! Le na delo. Tak bodi naš odgovor na vsa sramočenja in žaljenja! Čemu se bomo jezili in razlivali si žolč, kar bi škodilo našemu zdravju, — izpraznimo raje zagrizenec želodec, da jih mine vsa volja do izzivanja in škandaloznih demonstracij! Evo naš prvi korak! Na delo, na delo!

Telegrami.

Dunaj, 16. aprila. Mej navadnimi obredi se je vršilo včeraj v ceremonijalni dvo-

rani na dvoru umivanje nog 12 starčkom. Cesarica letos ni umivala nog, ker biva na jugu, vendar pa so bile dotične ženice obilno obdarovane.

Dunaj, 16. aprila. Ruski poslanik grof Kapnist je odpotoval za teden dni v Petrograd.

Budimpešta, 16. aprila. Uradni list objavlja ukaz notranjega ministerstva, s katerim se dovoljuje slobodna kolportaza časnikov po mestih. Ukaz so prejeli vsi župani Ogerske razven Sedmograške.

Berolin, 16. aprila. „Localanzeiger“ poroča iz Wörishofena, da je bil župnik Kneipp nevarno zbolel za plućnico, da pa se mu je sedaj zdravje nekoliko zboljšalo in je upati, da kmalu popolno ozdravi.

Marselj, 16. aprila. Iz Tonkinga poročajo listi, da so napadli morski roparji nemškega poslanika ter tudi angleškega poslanika tajnika nadlegovali. V mestu Bangkok so roparji v premoči. V notranjem dežele vlada velik nemir.

Atene, 16. aprila. Vojni minister je prejel pismo, v katerem je bilo nekaj razstrelivnega prahu. Dogodku se ne pripisuje nikake važnosti.

Bombay, 16. aprila. Odkar je jela razsajati kuga, je obolelo dosedaj 11.333 oseb, umrlo pa 9493. Na teden je umrlo povprečno 970 oseb.

Dogodki na vzhodu.

Sredeo, 16. aprila. Posebno pozornost vzbuja članek v „Miru“, kjer se glasi, da ima Bolgarija ravno tako pravico oboroževati se v sedanjem temnem političnem položaju, kakor to store tudi druge države.

London, 16. aprila. „Standard“ poroča iz Carigrada: Mej zadnjim izvanrednim ministerskim posvetovanjem je bil sultan v neprestani brzozjavni zvezi s carjem in cesarjem Viljemom, katerih svet je neki zanj merodajen.

Kaneja, 16. aprila. Vstaši so streljali na avstro-ogerske čete. V obližju Heraklejona se bije ljut boj.

Kaneja, 16. aprila. Avstro-ogerske torpedovke „Sperber“, „Staar“ in „Krähe“ so zasledovale mej Selino in Kissamo grške ladije, ki so hotele čez določeno mejo. Vstaši so vsled tega streljali na torpedovke, vendar brez uspeha. — V okolici Kaneje so se sprli Grki in Turki. Padlo je sedem, ranjena sta pa dva moža.

Atene, 16. aprila. Poslanska zbornica je odobrila načrt zakona glede najetja posojila v prvem branju. Ministerski predsednik je na vprašanje izjavil, da so se vršila mej Turčijo popolno uradna pogajanja glede Krete in da nobena vevlast ni poskušala preprečiti direktnega sporazumljenja.

London, 16. aprila. „Times“ poroča iz Aten: V Kalambako so došli mnogoštevilni ranjenci, tako da je bolnica prenapolnjena. — Isti list poroča iz Arte, da je 13. t. m. četa 2500 vstašev ostavila Valanos in prodira proti Janini.

Umrli so:

14. aprila. Frančiška Pelan, zasebnica, 72 let, Marije Terezije cesta 9, ostarelost. — Vilibald Merhar, deželnoobrambena narednika sin, 9 mesecev, Poljanska cesta 9, dušljivi kašelj.

15. aprila. Ivan Zadnikar, kajžar, 58 let, Črna vas 11, jetika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
15	9. zvečer	737.6	12.0	sl. jz.ah.	dež	
16	7. jutraj 2. popol.	739.6 740.6	8.4 9.0	sl. vzjv. sr. vzjv.	oblačno oblačno	9.7

Srednja včerašnja temperatura 13.8°, za 4.1° nad normalom

Vsebina 8. zvezka 1897:

Cvetje s polja modroslovskega. (Spisal dr. Fr. L. — Dalje.) — Arabeske. (Zložil E. Gangl). 1. Slikar. — 2. Vrata. — 3. Kje ste? — 4. Plemstvo. — 5. V svetišču. — Sovražne sile. (Zgodovinska slika. — Spisal dr. Jos. Gruden. — Konec.) — Ob Balkanu. (Spomin iz Bolgarije. — Spisal Jos. Repina. — Dalje.) — Slika. (Spisal Janko Barle.) — Vzori in boji. (Po prijateljevih pismih priobčil Jož. Ošaben. — Dalje.) — Miserere ...! (Zložil Anton Medved.) — Sreč. (Zložil Anton Medved.) — Molitev. (Zložil Anton Medved.) — Celje in okolica. (Narodno društvene ertice. Poleg raznih spisov sestavil A. Fékonja. — Dalje.) — Prodiranje proti severnemu zemskemu tečaju. (Spisal dr. Simon Subic. — Dalje.) — Zagorje ob Savi. — Književnost: Slovenska književnost. Knjige „Slov. Matice“ za l. 1896: Zgodovina slovenskega slovstva III. zv. — Konec.) — Na platnicah. Pogovar. Od pijače, inu ventočejna tega Vina med enim G: Fajmoštram, inu med šterjim Farmanim. — Slike. Leonarda da Vinci-ja Kristus v „Zadnji večerji“. — Kristus pri spečih učencih. (Risal Eulenburg.) — Kristusa devajo v grob. (Slikal B. Schedone.) — Mladi vrtarji. (Risal H. H.) — Zidani most ob južni železnici. — Pozdrav Nansenove ladije v tromsöskem pristanišču. — Simon Robič.

Službo išče

mlad mož izurjen v cerkveništvo, kateri je zmožen tudi mizarstva. — Več se izve pri Fr. Koporo-u, organistu in trgovcu v Dobrnichah, pošta Trebnje. 275 1-1

Prodá se še malo rabljeno in popolnoma dobro ohranjeno

pnevmatično kolo.

Kje, poré upravništvo „Slovenca“. 271 5-2

Učenca,

šestnajstletnega, ki je krepkega telesa in lepega vedenja, takoj sprejme v poduk

Valentin Rihar,
strojar v Polhovem Gradcu.

odpravi v 7 dneh popolnoma 152 24-14

dr. Christoff-a izborni, neškodljivi

Ambra-crème

jedino gotovo učinkujoče sredstvo proti pegam in za olepšanje polti. Pristno v zeleno zapečatenih izvirnih steklenicah po 80 novč. ima na prodaj

Jos. Mayr-ja lekarna v Ljubljani.

Dunajska borza.

Dné 15. aprila.	
Skupni državni dolg v notah	100 gld. 90 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100 90
Avstrijska zlata renta 4%	122 80
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 05
Ogerska zlata renta 4%	121 90
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 35
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	942 50
Kreditne delnice, 160 gld.	347 40
London vista	119 50
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 62 1/2
20 mark	11 73
20 frankov (napoleonador)	9 51 1/2
Italijanski bankovci	45 10
C. kr. cekini	5 64

Dné 15. aprila.	
4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	154 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	154 75
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	189 —
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 35
Tisine srečke 4%, 100 gld.	137 50
Dunavske vravnave srečke 5%	126 50
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	108 —
Posojilo goriškega mesta	112 50
4% kranjsko deželno posojilo	98 75
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 80
Priporitetne obveznice državne železnice	— —
južne železnice 3%	174 60
južne železnice 5%	127 30
dolenjskih železnic 4%	99 50

Sidro

Liniment. Capsici compos.

144 6 iz lekarne Richter-jeve v Pragi

priznana izvrstno bolečine olajšujoče mazilo je dobili posodica po 40 kr., 70 kr. in 1 gld. v vseh lekarnah. Zahteva naj se to sploh priljubljeno domače zdravilo kar kratko kot 46 25-16

Richter-jev liniment s „sidrom“

ter sprejme iz previdnosti le v steklenicah z znano varstveno marko „sidro“ kot pristno.

Richter-jeva lekarna
pri zlatem levu v Pragi.

Prodajalka,

izurjena v specerijski trgovini, dobi dobro službo. — Ponudbe vsprejema iz prijaznosti pod šifro: „Na deželi“ upravništvo „Slovenca“. 253 6-4

Kdor čipek potrebuje za cerkev

piše naj pred nakupom po vzorce 688 12-10

Teod. Günther-ju v Gottesgab (Češko).

Dva dobro izurjena

mizarska pomočnika

za fina dela iz mehkega lesa

sprejemem v trajno delo proti dnevni plači od gld. 1-20 do gld. 1-30.

Andr. Rovšek,

274 3-2 podobar v Ljubljani, Kolodvorske ulice št. 32.

Piruhe, prazne in z razno vsebino, pkrize, palice za sprehod, popotne jerbase, vozičke za otroke

priporoča raznovrstno izdelane in prav v ceno

Fr. Stampfel, 248 12

v Ljubljani, Kongresni trg, Tonhalle.

Na Najvišje povelje Nj. e. in kr. apostolskega veličanstva.

XXXI. državna loterija

za civilno-dobrodelne namene.

7816 dobitkov v gotovini, razdeljenih v 148 dobitkov s 3834 preddobitki in 3834 podobitki v skupnem znesku 165.000 kron v zlatu in 100.950 gld. veljave in sicer:

1 dobitok po 150.000 kron v zlatu 150.000, 1 dobitok po 15.000 kron v zlatu 15.000, 1 dobitok po 5000 gld. 5000, 1 dobitok po 4000 gld. 4000, 1 dobitok po 3000 gld. 3000, 1 dobitok po 2000 gld. 2000, 1 dobitok po 1800 gld. 1800, 1 dobitok po 1600 gld. 1600, 1 dobitok po 1300 gld. 1300, 3 dobitki po 1000 gld. 3000, 4 dobitki po 500 gld. 2000, 4 dobitki po 300 gld. 1200, 4 dobitki po 200 gld. 800, 8 dobitkov po 175 gld. 1400, 14 dobitkov po 150 gld. 2100, 18 dobitkov po 100 gld. 1800, 28 dobitkov po 75 gld. 2100, 52 dobitkov po 50 gld. 2600, 96 dobitkov po 30 gld. 2880, 50 dobitkov po 25 gld. 1250, 182 dobitkov po 20 gld. 3640, 584 dobitkov po 15 gld. 8760, 350 dobitkov po 12 gld. 4200, 1350 dobitkov po 10 gld. 13.500, 660 dobitkov po 7 gld. 4620, 4400 dobitkov po 6 gld. 26.400.

Žrebanje se vrši neprekosljivo 10. junija 1897.

Srečka stane 2 gld. avstr. velj.

Srečke se dobé pri oddelku za državno loterijo na Dunaju, I., Riemergasse 7, v loterijskih kolekturah, tobačnih trafikah, pri davčnih, poštah, brzozjavnih uradih, v menjalnicah itd. — Igralni načrti za kupovalce zastoj. — Srečke se razpošiljajo poštne prosto.

Od c. kr. loterijskega ravnateljstva,

oddelek za državno loterijo. 26 10-3

Nakup in prodaja

vsakevrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Kavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.

Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in bančnih stvarih, potem o kurznih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.